

Onverwachte ontwikkelingen

Na 15 jaar komt een einde aan H₂O als tweewekelijks journalistiek vaktijdschrift. In 1998 vond de Stichting H₂O in Nijgh Periodieken de professionele uitgeverij die het blad winstgevend moest maken. Nijgh Periodieken kreeg de opdracht mee om er een journalistiek tijdschrift van te maken dat berichtte over de gehele watersector. Vanaf januari 2013 gaat het blad weer terug naar de Stichting H₂O, nu niet naar Vewin als leidende partij maar naar het Koninklijk Nederlands Waternetwerk. Het hoofdredacteurschap van de nieuwe H₂O, die voortaan maandelijks verschijnt, komt dan ook in handen van KNW-directeur Monique Bekkenutte.

Hoe anders was de situatie een half jaar geleden. Dit voorjaar lieten we een lezersonderzoek verrichten, waarvan de belangrijkste resultaten te lezen zijn op pagina ... Daaruit bleek, evenals bij het vorige lezersonderzoek in 2005, een grote betrokkenheid van de lezers. De duizenden abonnees blijven erg trouw aan H₂O. Een deel van hen schrijft ook regelmatig voor H₂O. Afhankelijk van de resultaten zouden we het blad gaan aanpassen.

Opdracht

De opdracht 15 jaar geleden om van H₂O een journalistiek tijdschrift te maken, betekende dat een redactie met journalisten de ontwikkelingen binnen de watersector volgde en de (vele) artikelen vanuit de watersector kritisch beoordeelde. Maar die redactie zorgde er vooral voor dat de lezers iedere 14 dagen op de hoogte gehouden werden van nieuws uit andere delen van de watersector. Eind jaren '90 was ten slotte de periode waarin de schotten tussen met name de drinkwater- en afvalwatersector voorzichtig afgebroken werden.

Een deel van de lezers was er heel tevreden mee, van een ander deel hoefden de veranderingen niet zo. Dezelfde tweedeling zie je in het lezersonderzoek terug. Een deel vindt H₂O te technisch, te diepgaand, te informatief, maar een ander deel vindt juist dat er nog wel wat dieper in sommige zaken ingegaan mag worden en dat er nog meer van de zogeheten Platformartikelen in het blad mogen verschijnen. Het is de tweedeling die sinds zo'n 15 jaar in de watersector bestaat.

Zeg maar de technenuten tegenover de adviseurs en beleidsmakers in de watersector. Of de wetenschappers tegenover de veldwerkers.

Veel lezers zijn destijds lid geworden van NVA en KVVN, nu Waternetwerk, om zo elke twee weken H₂O te kunnen lezen. De behoefte van de partijen in de Stichting H₂O (Waternetwerk, KWR en Vewin) om wat grip te krijgen op het blad, is door het instellen van een redactiecommissie, later redactieadviesraad, ingelost. Bovendien beschikte de Stichting in iedere uitgave over 4, in enkele gevallen 6 pagina's verenigingsnieuws. De redactie van H₂O had hierover geen eindverantwoordelijkheid, ze redigeerde deze teksten wel enigszins. Overigens maakte voornamelijk Waternetwerk gebruik van deze pagina's.

Peter Bielars

Inbreng vanuit de watersector

Het animo vanuit de lezers en/of de Nederlandse watersector om in H₂O te publiceren, is altijd groot geweest. Ongeveer een jaar geleden keek de redactie tegen een stapel van ruim 50 vaak semi-wetenschappelijke publicaties aan, nog los van artikelen over projecten of opiniërende artikelen.

De beoordeling en bewerking van deze artikelen (geen enkel artikel kwam onveranderd in H₂O) zorgde soms voor flinke discussies. Een journalistieke aanpak betekent namelijk ook een afweging van de nieuwswaardigheid, van de noodzaak om opnuivoer over een kwestie te schrijven en vooral ook de plaats in het tijdschrift. Een vakblad is iets meer dan een bundeling van een 15-tal artikelen.

Toekomst?

De redactie stond klaar om met de resultaten van het lezersonderzoek het blad weer eens te vernieuwen. We zouden gaan kijken naar de frequentie, de opmaak en het weghalen van de actualiteiten uit het papieren blad. Die zouden dan een plaats krijgen op internet. Daarover was echter nog niet het laatste woord gezegd. Uit de reacties op het

lezersonderzoek kunnen we niet opmaken dat een meerderheid voor een digitale versie van H₂O is. Dit blijkt trouwens ook uit de laatste reacties op internet op het besluit van de stichting om het contract met de uitgeverij en dus met de huidige redactie te verbreken.

Helaas krijgt de redactie de mogelijkheid niet meer om een vernieuwing door te voeren. Het voelt alsof ons kindje uit onze handen getrokken wordt. Wat gebeurt er nu met 15 jaar kennis en ervaring in de watersector? Wij zijn natuurlijk benieuwd naar onze opvolger. We blijven paraat en beschikbaar, althans de eerste maanden.

Wij danken niet in de laatste plaats alle lezers en auteurs van aangeboden artikelen voor hun inbreng, hun enthousiasme en hun trouw aan een blad dat nu haar 45e jaargang afsluit.

Peter Bielars (hoofdredacteur)